

Van: J. Van IJ

Verzonden: maandag 15 juni 2009 22:34

Aan: dkleenp@klikSAFE.nl

Onderwerp: Gods recht

Geachte heer Kleen,

Vandaag heb ik voor het eerst op uw site gesnuffeld. Ben onder de indruk van al dat geschrijf. Ik bewonder u dat u zegt wat u vind en eerlijk voor uw overtuiging uit komt. U spaart daarbij geen mensen en meent recht te doen aan Gods Heilig woord. Dat is te prijzen.

Hoewel ik op kerkelijk erf helemaal vastgelopen ben en daardoor juist uitgekomen was bij de geschriften van o.a. Prof Kuitert (k dacht mijn levensvragen te hebben opgelost) Echter door Gods barmhartigheid gunde hij mij hierin geen rust... o wonder!!

Veel wat u schrijft over theologische zaken begrijp ik niet helemaal. Dat u vast houdt aan een bepaalde diepte van schuldbeleving en vervolgens de leer van de ger gem ned 'bestrijd' verbaasd me enigszins.

Tot een aantal jaren geleden kerkte ik bij de ger gem ned. Ben daar weggegaan omdat ze naar mijn mening afgeweken zijn van de bron van Gods woord. Zij stellen traditie en beleving boven de Schrift, met al de gevolgen van dien.

Nogmaals, ik ben geen theoloog maar geloof dat in de wedergeboorte alles geschonken wordt. Of dat in een punt des tijds is weet ik niet. Volgens mij legt u teveel nadruk op Gods recht als een bepaalde stadium wat gepasseerd moet worden. Als ik dat allemaal lees dan denk ik "is Gods woord zo wiskundig?"

Uit mijn eigen leven weet ik dat ik aan een einde ben gekomen van mijn eigen werken. eenles hoor... Door mijn onrust in het hart en de wetenschap dat ik God niet kon ontmoeten werkte ik me 'lam' om voor Hem te kunnen bestaan. Ik kwam erachter dat alles een wegwerpelijk kledingstuk was. Dan wordt het sterven aan alles wat van mezelf is. Het wordt ingeleefd dat men zelf totaal onmachtig is om iets tot de zaligheid toe te doen. Te moeten en niet te kunnen.... Hoe groot is het dan als men uit het woord mag vernemen dat Hij Alles Volbracht heeft voor zondige onmachtige mensenkinderen. Dan wordt er een toevluchtneming gekend. Het leven wordt buiten jezelf gezocht in Hem... Daarmee bekennde dat we zelf midden in de dood liggen!

U heeft het over Gods recht wat tussen de wet en het Evangelie ligt. Wilt u dat is uitleggen in het licht van het bovenstaande?

Ik zie uit naar uw reactie.

Gods zegen gewenst

J. van IJ.

Van: Daan Kleen

Verzonden: dinsdag 16 juni 2009 13:10

Aan: J. van IJ.

Onderwerp: RE: Gods recht

Geachte mijnheer Van IJ,

Voor het gemak antwoord ik u even vanaf mijn zakenmail.

Vanuit uw schrijven heb ik een weinig op kunnen vatten, dat de Heere u een weinig heeft willen ontdekken en ontgronden. Daarnaast schreef u dat u aan een einde was gekomen ben van al uw vrome en goeie werken voor God. Ik begrijp dat wel, daar wordt een mens innerlijk gewaar dat hij niet voor God kan verschijnen met al z'n gereformeer z'n leven, in z'n gezin, in zijn bidden voor God, de tranen die hij heeft mogen wenen, noem verder maar op. Allemaal zeer schoon en liefelijk, en zeker niet gering. Maar tekort om ermee voor God te kunnen verschijnen. Want, Deze is Mijn geliefde Zoon, in Dewelke IK Mijn welbehagen heb, hoort HEM. Mag ik u eerlijk vragen of u hier al kennis aan mag hebben. U schreef me, dat u aan een einde met alles was gebracht, maar dan moet u ook zielsbevindelijk kunnen verklaren hoe en in welke weg Christus voor u, het einde der Wet was geworden. *Want het einde der wet is Christus, tot rechtvaardigheid een iegelijk, die gelooft, Rom. 10:4.* En dan kunt u misschien ook wel verklaren hoedanig de beloften Gods, ja en amen voor u zijn geworden, in Hem. Ik zeg niet dat u dat niet heeft beleefd, want er zijn ook zielen die kunnen zichzelf niet verklaren, en moeten daarom door anderen verklaard worden. Maar, wanneer u hier (nog) geen kennis van hebt, dan moeten we misschien wel concluderen dat u BIJNA aan het einde van uw eigen werken bent gebracht. Kijk, daar loopt het nu maar over. Misschien mag ik u iets vanuit mijn eigen leven vertellen, over hoe ik dat heb beleefd. Na een weg van tien jaar opknappen voor God, begonnen ook bij mij de tranen op te drogen, en kwam mij van alle zijden deze bovenstaande woorden toe : "Want, de beloften Gods zijn slechts ja en amen in Jezus Christus." Werkelijk waar, ik meende door de ontdekkingen der wet al een weinig bekeerd te zijn geworden. Maar ik heb nimmer geweten, dat die overtuigingen der wet niet uit het geloof waren, en nog minder machtig waren om een ziel levend te maken voor God, Gal. 3:21, Gal. 3:12. Zo kwam ik er dus achter nog onbekeerd te zijn voor God, en daarmee nog vloekwaardig. Ik lag dus nog verloren voor God, want ik kende Christus (nog) niet, en was daarmee dus nog buiten Zijn volbrachte werk. Wat was dat voor mij een ontluistering. Ik verloor toen werkelijk mijn bekering voor God, en viel in de nood weer op m'n knieën, Hem smekende: "Heere, als ik dan nog niet bekeerd en nog niet verzoend ben, wil Gij me dan alsnog bekeren, zoals Ge al Uw volk destijds hebt bekeerd. Hete tranen waren toen weer mijn deel. Maar ik gevoelde het was nog alles tekort. Er moest betaald worden, en dat begon op mijn arme ziel voor God te drukken. Mijn vrouw riep me toen voor het avondeten, en ik ging wenende zitten, innerlijk schreeuwende tot God: "Heere, zou het dan nog kunnen, voor zo één als ik ben...?" Aan het einde van de maaltijd ging toen mijn dochttertje lezen uit het Woord. Ze had zelf wat opgezocht, en kwam toen bij deze voor mij zulk een liefelijke woorden : *"Want, de Zoon des mensen is gekomen om te zoeken en zaligen dat verloren was."* Wat een kracht ging hier vanuit. Welk een hoop begon er in mij te leven. Deze zeer liefelijke woorden deden mijn hart verbreken en wenen, maar nog niet verbrijzelen. Al wenende ging ik weer op m'n knieën Hem vragende, of het dan echt nog zou kunnen voor zo één als ik was. Heere, wil Gij me leren hoe, maar bovenal door WIE...? Was daar toen mijn verzuchting voor God. Vanaf dat moment zag ik, dat het nu van en uit mezelf nooit meer zou kunnen. Nee, het moest van een

Andere kant komen. Dat had den Heere me toch duidelijk laten zien en horen, maar hoe dat moest wist werkelijk niet. Maar, toen brak er voor mij wel een tijd aan dat, wanneer toen Christus in de prediking voor mijn ogen werd uitgeschilderd gekruist zijnde, Gal. 3:1, gegeseld zijnde, bespogen zijnde, bespot en veracht zijnde, met een spotkleed omhangen zijnde, met een doornenkroon gekroond zijnde, en dat allemaal voor een volk dat naar Hem nooit zocht en nog minder naar Hem vroegde. Nou mijnheer Van IJ, dan konden ze me wassen in mijn tranen, en kwam ik de kerk uit met die bede: "Lieve Heere, geef me die Jezus of ik sterf...?!" Hier heb ik nog vijf lange jaren in gelopen. Maar ik wist niet bij Hem te komen. Ik was nog niet verenigd met Hem. Waarom niet? Om de eenvoudige reden dat de oorzaak van mijn doodstaat nog moest worden weggenomen. M'n zonden zaten er dus nog tussen. Totdat God mij in Zijn geestelijke gericht trok, en ik niets meer had tot betaling jegens de vloekis der wet die daar toen op mijn vervloekte arme zieltje drukte, ging ik verloren, en viel toen in de armen van de Heere Jezus Christus. Toen mocht ik Hem hebben, en Hij mij hebben. Toen pas ging ik met Jona overboord, en beschikte God een Vis tot redding van mijn arme verloren helwaardige ziel, en lag in aanbidding verslonden in de buik van die Meerdere Vis. Volledig verslonden in Zijn liefdesarmen. Hoe dat met u gegaan is, kan ik natuurlijk niet beoordelen, vanuit die paar regels die u me schreef. Tenslotte, wil ik u met name aanraden mijn geschreven stukje over onze bloedschuld bij God eens te lezen, hetgeen handelt over de Jozef en zijn broederen, zie pdf-bijlage. De broers van Jozef werden alrede vanuit zijn volheid, het koren, bediend, zonder dat ze Jozef kenden. Maar Jozef kende hen wél, en zocht niet naar hun vrome werken of hun financiële goederen, want die bracht hij hen telkens terug. Hij kon geen gemeenschap met hen hebben, c.q. zich niet bekend maken, c.q. zich niet openbaren, vanwege de breuk en schuld die er nog lag tussen hen. Deze schuld moest eerst worden weggenomen, daartoe zocht Jozef als een gestreng heer naar het recht in hun harten, c.q. de ongerechtigheid die ze hem hadden aangedaan. Lees hoe het verder ging in dat stuk wat ik hierover schreef. Ten laatste wil ik u nog wat voorbeelden aanreiken tot nader onderwijs, bedenkende dat achter de dood pas het leven in Christus ligt, Rom. 6:6-8, Rom. 7:1-6, Gal. 2:19-20.

Laten we even in ogenschouw houden, wat Paulus ons leert in 1 Korinthe 15 : 36
"Gij dwaas, hetgeen gij zaait, wordt niet levend, tenzij dat het gestorven is."

en in Rom. 6:7-8 lezen we het volgende :

"Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonden.....etc."

Mag ik hier de gelijkenis van de verloren zoon eens bij halen, en dit dan geestelijk gaan toepassen op het leven van die verloren zoon, en hier u een vraag bij stellen? Nooit vergeten dat een gelijkenis een beeld c.q. typologie is van het werk van de Heilige Geest, namelijk hóe en in welke weg Hij die zondaar bearbeidt en leidt tot de kennis van Christus, in en door een weg van Recht en Gerechtigheid. Waarbij de Geest altijd twee instrumenten gebruikt, namelijk WET & Evangelie.

Wanneer was die zoon nu (geestelijk) gestorven, en omkleed geworden met dat beste Kleed, hetgeen ziet op de omkleeding der Gerechtigheid van Christus?

1. Was dit toen hij tot zichzelf gekomen was, toen daar bij die varkens?
2. Was dit op die (toeleidende weg) weg tot zijn Vader
3. Of was dit op het moment toen hij voor zijn Vader als een onwaardige zoon volkomen in het stof ging, met die noodschreeuw tot zijn Vader: "Vader ik heb

gezondigd tegen de Hemel en voor U, ik ben niet waardig uw zoon genaamd te worden, laat mij toch één van uw huurlingen worden...?"

Waarop zijn vader, zijn zoon geheel ontkleedde, en hem dat beste Kleed aan deed, en hem een zegelring aandeed, en het uitriep tot zijn knechten en huurlingen : "Weest dan blijden met mij, en slacht het gemeste kalf, want deze mijn zoon was dood, en is weder levend geworden...!!"

Leviticus 14 - De reiniging van een melaatse

Melaatsheid is het beeld van de zonden, lees Psalm 51. Ik schreef onlangs aan iemand, dat velen al genezen zijn als ze gewaar worden ziek te zijn geworden. Geestelijk overgezet, betekent dat wanneer de zondaar gewaar wordt een overtreder voor God te zijn geworden, door een weinig geestelijke ontdekking, dus alrede het leven én het geloof in Christus heeft door inlijving. Volgens velen is hier de zondaar dus al door God in Christus gereinigd, zij het bewust of onbewust. Het moet door de bewuste inlijving gaan, want waar moet die zondaar anders zijn nieuwe geestelijke leven vandaan halen...? In dit genoemde hoofdstuk was de melaatse dus aan het einde van zijn ziekte gekomen, wanneer hij volkomen melaats was. Dus vanaf zijn voetzool tot aan zijn hoofdschedel toe. Wat moest dan die melaatse vervolgens doen....? Hij moest tot de priester gaan voor een reinigingsrite c.q. reinigingsceremonie. Maar alvorens die priester dat deed, controleerde hij de huid van de melaatse met een naald. Hij moest namelijk weten of de huid van die melaatse volledig DOOD was, er mocht dus geen sprenkeltje leven meer in zitten. Die huid moest dus DOOD zijn. De dode gestorven huid van die melaatse was dus het geestelijke beeld van een dode gestorven zondaar. Wanneer dit zo was, dan plaatste de priester deze melaatse voor 7 dagen in quarantaine, (de melaatse kreeg dus niet haastig de handen opgelegd). Daarna kwam de melaatse weer bij de priester, en werden er twee vogeltjes genomen. Het kopje van het ene vogeltje werd doodgedrukt door de hand van priester = beeld van Christus' lijden en sterven onder de vloekes der wet, waarna de priester het bloed van dat doodgedrukte vogeltje opving en dit vermengde met water uit een levende bron. Dit water en dit bloed ving hij op in een kom, waarna hij een kwastje nam (met wat hysop etc.) en het water met bloed BESTREEK aan het andere vogeltje. Het bloed der verzoening, en het water zag op de Geest der vrijheid van Christus. Waarna dus dit vogeltje in vrijheid mocht weg vliegen. **Bloed en water dus.** *Maar een der krijgsknechten doorstak Zijn zijde met een speer, en terstond kwam er bloed en water uit, Joh. 19:34.* Het bloed zag op de door Hem voldane verzoening voor Zijn Kerk, en het water zag op Zijn verworven Geest der vrijheid en des levens, Rom. 8:1-16, Joh. 16:13-15.

Toepassing

Deze reinigingsrite / ceremonie moet ook (geestelijk) plaatsvinden in onze ziel voor God. Want Sion zal door recht verlost worden...etc, Jes. 1:27. Gods recht was voldaan door Christus, dat éne vogeltje wat dood werd gedrukt ten behoeve van de verlossing / de vrijheid van dat andere vogeltje. Maar die voldane gerechtigheid moet toegepast worden in het hart van de zondaar, daartoe trekt God de zondaar in Zijn gericht, en daarom zei Paulus dat hij (geestelijk) gestorven was door het Lichaam van Christus, Rom. 7:4, en in Gal. 2:19-20 zei hij zelfs dat hij (in z'n geest/ziel) de kruisdood met Hem was gestorven, maar ook met Hem was op gestaan tot een vernieuwd leven = het beeld van het met bloed en water bestreken vogeltje dat in vrijheid mocht wegvliegen. *Doden zullen horen, de Stem van de Zoon*

des levenden Gods, en die ze gehoord hebben, die zullen leven. Achter de dood ligt dus pas het leven in Christus.

Dan zal Ik rein water op u sprengen, en gij zult rein worden; van al uw onreinigheden en van al uw drekgoden zal Ik u reinigen. En Ik zal u een nieuw hart geven, en zal een nieuwen geest geven in het binnenste van u; en Ik zal het stenen hart uit uw vlees egnemen, en zal u een vleser hart geven. En Ik zal Mijn Geest geven in het binnenste van u; en Ik zal maken, dat gij in Mijn inzettingen zult wandelen, en Mijn rechten zult bewaren en doen, Ezechiël 36:25-27.

Ik kan u nog veel meer beelden opnoemen vanuit de Schriften, maar wilde het hier bij laten. Ik hoop dat u er iets aan mag hebben. Ik hoop hiermee ook een weinig uw vragen te hebben verhelderd aangaande Gods heilige Recht, dat inderdaad geestelijk verborgen ligt, tussen de geestelijke bediening der Wet ten dode en de geestelijke bediening des Evangeliums ten leve. Misschien mag en wilt u uw ziel, op een geestelijke wijze voor God, eens naast deze Bijbelse beelden leggen. Mag u hier misschien wél kennis aan hebben, weest dan blijde met mij, en geeft God-drieëinig alleen de eer. Zo niet, heb dan geen rust eer ge een Borg en Zaligmaker voor uw hemelhoge schuld gevonden mag hebben. Daarnaast heb ik u nog wat andere bijlagen bijgevoegd, mogelijk tot nader onderwijs van een eenvoudig oefenaartje. Niet geschreven en bedoeld vanuit de hoogte, maar temeer vanuit de liefde, tot eer van God, en mogelijke en hopelijk tot uitbreiding en vermeerdering van Zijn heerlijk Koninkrijk.

Met een vriendelijke groet, en wees Gode in alle dingen van harte bevolen,

D.J. Kleen

Van: J. Van IJ.

Verzonden: di 16-6-2009 16:06

Aan: Daan Kleen

Onderwerp: RE: Gods recht

Geachte heer Kleen,

Hartelijk dank voor uw uitgebreide mail. Het is een goede zaak om eerlijk en oprecht met elkaar om te gaan, uit liefde! Als het niet uit liefde gebeurt dan kunnen we beter stoppen. Voorts zou u het mij iets makkelijker maken door korter en kernachtiger te reageren te reageren. Ook wil ik u vragen om er rekening mee te houden dat ik geen theoloog ben.

Nu mijn reactie:

Het is inderdaad te kort als men alles wat van onszelf is te verliezen zonder dat dit uitdrijft tot Die Middelaar. Als er een hartelijke, noodzakelijke toevluchtneming is omdat men bij zichzelf alleen de dood kan vinden. In het werkelijke besef dat er geen leven is zonder Christus. Geef mijn Jezus of ik sterf... Dit wordt zeker niet alleen verstandelijk ervaren maar ook zielsbevindelijk. Kortom: "u dan Die gelooft is Hij dierbaar" Daar gaat het over.

Ik heb sterk de indruk broeder, dat u meer wilt beleven dan dat God van u vraagt. Dat u dat beleeft heeft geloof ik zeker. Maar pas toch op dat u niet een norm

hanteert die niet als norm in Zijn woord gehanteerd wordt. Een mens is zo op zichzelf gericht dat hij zeer snel zijn ervaringen heimelijk als grond beschouwd. Geloven is vooruitzien Alleen op Hem! Maar o wee, als we gaan terugzien begint een mens meteen te bouw en zijn ervaringen op te tellen. Ook dit moet een mens worden afgenomen! We menen zoveel te zijn met onze ervaringen. Maar als het recht ligt neem Hij ook, alles wat geweest is weer af. Waarom? omdat Hij niet wil dat we rusten in onze ervaringen maar louter en alleen op Hem zullen vertrouwen. Dat is een les en een dagelijkse strijd...

Bij sommige leeraars lijkt het erop dat ze een "Gods recht" voorstaan dat een mens zich eerst helwaardig moet leren kennen en een bepaalde helse angst moet ervaren wil Christus geopenbaard worden. Wat een dwaasheid om dit zo te stellen. Waar vind ik dat in de Schrift?? Heimelijk willen zelf betalen met hun ervaring en helse angsten!! Het is niet anders dan remonstrantisme van de ander zijde...

Conclusie:

1) Ik constateer dat u veel bezig bent met ervaringen, hoewel ze wel echt (kunnen) zijn. U maakt, volgens mij van de ellende kennis of het recht Gods, een doel op zich. Laten we kijken naar Paulus: Eerst werd hij aangesproken op zijn wangedrag. Het eerste wat uit zijn mond kwam is: "Wie zijt Gij Heere?" en "Wat wilt Gij dat ik doen zal..." Hij geloofde de woorden Gods en drongen bij hem binnen. Er is een grote diversiteit aan Bijbelse bekeringen. We moeten daar geen menselijke normen bij doen. Ook Brakel is daar duidelijk over. Deze Brakel kom ik, volgens mij, op uw site niet tegen. Heeft dat een reden?

De verloren Zoon was een zaligmakende gelovige op het moment dat hij tot inkeer kwam en het gelovige besluit nam om op te staan (ik ZAL opstaan en tot mijn Vader gaan) Wat viel dat mee toen hij bij zijn Vader kwam. De strekking en bedoeling van deze gelijkenis is de Barmhartige Vader voor doorbrengers. Matthew Henry

Ik denk dat u een systeem in Gods woord legt. Het gaat mij niet om u te berispen maar mogelijk tot nader inzicht te brengen en ook voor mezelf om Zijn woord nader te onderzoeken.

Voor zover ik heb kunnen ontdekken maken wij Gods woord moeilijk, terwijl zalig worden makkelijk is. We willen, van nature, toch iets toevoegen. Als het geen werken zijn dan zoeken we het wel in de ervaringen. O arm mens! Allen die de noodzakelijkheid van Christus kennen en ervaren zijn Zalig. Zonder iets toe te doen van menselijke kant. Een rijker Evangelie is er niet.

J. Van IJ.

Van: Daan Kleen

Verzonden: dinsdag 16 juni 2009 17:30

Aan: J. van IJ.

Onderwerp: RE: Gods recht

Geachte mijnheer Van IJ,

Ik heb in onze correspondentie al eerder meerdere malen het Woord laten spreken, hier volgen nu een paar citaten van geachte oudvaders over de doorleving van het heilige Recht Gods.

De allesbeslissende twaalfde bijslag zoals Th. Boston die heeft verklaard :

Nu is de tijd gekomen wanneer de mens slingerend tussen hoop en wanhoop, zich voorneemt om TOT CHRISTUS TE GAAN ZOALS HIJ IS; en darhalve, gelijk een stervend mens zich uitstrekt juist voor zijn adem uitgaat, zo vergadert hij al de gebroken krachten van zijn ziel bijeen, beproeft om te geloven en in zekere mate grijpt hij Jezus Christus aan. En nu hangt de rank daar aan de oude stam, bij een enkele tak van een natuurlijk geloof, voortgebracht door de natuurlijke sterkte van iemands eigen geest, onder een allerdrukkendste noodzakelijkheid Ps. 78:34, 35; Als Hij ze doodde, zo vraagden zij naar Hem, en keerden weder, en zochten God vroeg. En zij gedachten dat God hun rotssteen was en God de Allerhoogste hun Verlosser; Hosea 8 vers 2: Dan zullen zij tot Mij roepen:mij God! Wij, Israël kennen U! Maar de Heere, voorhebbende Zijn werk te voltooien, brengt dan nog een andere slag toe, waardoor de rank geheel afvalt. De Geest van God ontdekt overtuigend aan de zondaar zijn uiterste onvermogen om enig ding te doen dat goed is; en dus sterft hij, Rom.7:9. Die stem slaat krachtadig alles overstemmend en verbrijzelend door zijn ziel: Hoe kunt gij geloven? Joh.5:44. Gij kunt niet meer geloven, dan dat gij uw hand tot den hemel zoudt strekken en Christus vandaar nederbrengen! En dus ziet hij ten laatste dat hij zichzelf in eeuwigheid niet kan helpen, door werken noch door geloven; en niets meer hebbende om te blijven hangen aan de oude stam. valt hij daarom af. En terwijl hij dus in de uiterste verlegenheid is, ziende zichzelf waarschijnlijk weggevaagd te zullen worden door de vloed van Gods toorn; en nochtans onmachtig om zo veel als zijn hand uit te steken om een tak aan te grijpen van de Boom dse levens, groeiende aan de zijde der rivier, DAAR WORDT HIJ OPGENOMEN EN INGEENT IN DEN WAREN WIJNSTOK, DE HEERE JEZUS CHRISTUS, DIE HEM GEEFT DE GEEST DES GELOOFS.

Lees hier onder hoe John Warburton van en UIT de vloek der hel werd verlost:

"Ja", zei ik, "ik zal er een eind aan maken, en het ergste dan te weten komen." Op mijn weg daarheen geraakte ik, zo ik dacht, in de Cannon-straat, en bemerkte daarin een kapel, waarin mensen binnengingen. Het schoot mij te binnen dat het de kapel was van Ds. Roby, die ik in gezelschap van mijn moeder één of tweemaal had bezocht. Ik stond stil en zei: "Zal ik er in gaan?" "Neen", dacht ik, "dat doe ik niet. De dominee zal de tekst nemen: "Vervloekt is een iegelijk die niet blijft in al hetgene dat geschreven is in het boek der Wet, om dat te doen." Ik liep een eindje de straat in en stond weer stil. "Wie weet?" kwam dadelijk in mijn gemoed.

"Welaan", sprak ik, "ik kan maar verdoemd zijn"; en besloot in de kapel in te gaan, zeggende bij mijzelf: "Kom ik om, dan kom ik om."

Zo ik ooit een plaats der aanbidding binnentrad met een kreet uit het diepst mijner ziel dat God, indien het mogelijk was, genade wilde bewijzen aan een mens in een zo wanhopig geval, ik geloof, dat het toen was. Toen ik in de kapel neerzat, schenen al de verschikkingen der hel op mij te komen. Ik beefde van het hoofd tot de voeten en wenste, dat ik er nooit binnengegaan was.

Nadat het eerste vers geëindigd was, ging Ds. Roby voor in gebed, aan het eind waarvan hij zich enige woorden liet ontvallen, die ik vast geloof, dat uitsluitend voor mij waren. Hij smeekte God dat, indien hier iemand was, die een laatste poging deed op Zijn genade, Hij zich dan aan de zodanige wilde betonen als zijn God.

Ik deed mijn uiterste best om mij in te houden, dat ik niet uit-riep: "Ja, hier is een arme verloren John Warburton. Hier ben ik om de laatste poging te doen." O, hoe ging mijn ziel uit tot God in het gebed, of Hij zich wilde openbaren!

Nadat het gebed geëindigd was, werd er nog een vers gezongen vóór de predikatie. Geheel mijn hoop scheen vernietigd te zullen worden, toen ik de dominee de bijbel van het kussen zag nemen om zijn tekst te zoeken. "O", dacht ik, "hij zoekt zeker naar de vreselijke tekst die mijn hart gedurende deze maanden vaneen gescheurd heeft." Hoe zal ik het maken als hij die tekst neemt: "Vervloekt is een iegelijk"? O, wat zal er van mij worden? "Ik moet in de hel verzinken als hij die neemt." O, de gewaarwordingen, die ik gevoelde! Ik kon er maar geen denkbeeld van vormen, waarom hij zolang talmde om de bijbel weer op het kussen te leggen. Tenslotte deed hij het, en ik zag, dat hij hem midden opensloeg. "Geloofd zij God", fluisterde mijn ziel, "de tekst is niet: Vervloekt is een iegelijk, die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der Wet, om dat te doen"

En dan volgt hier zijn zielsverlossing :

O, de verwachting die binnen in mij ontsprong! "Heere, vergeef mijn zonden, als het U belieft Heere, wees mijn arme verloren ziel genadig", barstte mij uit het hart, en toen Ds. Roby zijn tekst las, o de verwondering en de heerlijkheid die in mijn ziel kwam! De dierbare tekst was: "Gij zijt opgevaren in de hoogte, Gij hebt de gevangenis gevangen gevoerd, Gij hebt gaven genomen om uit te delen onder de mensen; ja ook de wederhorige om bij U te wonen, o Heere God!" Ps. 68:19. O, de liefde, vrede en blijdschap die in mijn hart vloeide toen de woorden uit zijn mond kwamen! Zij waren waarlijk mijn ziel zoeter dan duizenden van goud of zilver. Ik was enkel verwondering, en zei in mijn hart: "Wat mag dit beduiden? Waar zijn mijn zonden? Wat kan toch de bedoeling van dit alles zijn? Waar is mijn last en de toorn en verschrikking, die ik zoveel maanden achtereen gedragen heb?" En wederom vloeide de tekst in mijn ziel: "Gij hebt de gevangenis gevangen gevoerd; Gij hebt gaven genomen om uit te delen onder de mensen, ja, ook de wederhorige om bij U te wonen, o Heere God!" O, ik wist niet, waar mijn aangezicht te verbergen! Mijn ziel fluisterde aldoor: "Waarlijk het kan niet voor u bedoeld zijn; is het een droom? is het een droom?" Ik zocht naar mijn zonden, naar mijn last, naar de toorn en de ellende, die ik zo lang in mijn arme verwarde ziel had omgedragen, en kon noch schuld noch zonde, toorn noch gevangenschap vinden, want de Zaligmaker mijner ziel had ze allen weg-genomen.

Een klaar gezicht van Zijn lijden en dood werd mij gegeven en dit brak mijn hart in stukken. O, hoe zag ik op Hem en rouw-klaagde! "Wat heb ik gedaan?" riep ik uit; "ik heb de Heere gekruisigd. O, mijn vervloekte zonden, waardoor ik de nagelen in Zijn handen en voeten, en de speer in Zijn hart gestoken heb. O godde-loze, goddeloze die ik ben! En kunt Gij, wilt Gij mij verlossen en vergiffenis schenken, niettegenstaande al mijn vervloekte zonden?"

Hoe wonderlijk werd mijn ziel ingeleid om te zien, dat de dier-bare Zaligmaker had vervuld en gehoorzaamd, die Heilige Wet, die ik verbroken had in duizenderlei opzichten, dat al mijn vervloekte zonden op Hem gelegd waren geweest en dat Hij geleden had in mijn plaats. Ik had zulk een gezegend gezicht door het geloof van Zijn doornagelde voeten en handen aan het kruis, van de doornenkroon op Zijn hoofd, en van de speer, die in Zijn hart ging; en Zijn verzoenend bloed vloeide met zulk een vrede, liefde, blijdschap en vrij-heid in mijn ziel, dat ik nauwelijks wist, wat of waar ik was. De arme mensen, die in dezelfde bank met mij zaten, bleven mij met hun ellebogen maar aanstoten, opdat ik stilzitten zou; maar het was mij onmogelijk om stil te zitten of te liggen. O de liefde, die ik gevoelde tot mijn dierbare Zaligmaker, voor zo'n onverdiende vriendelijkheid aan zo'n snode, ja de snoodste schelm, die ooit de aarde droeg! Nooit kan ik uitdrukken een duizendste deel van de haat die ik gevoelde tegenover mijn snode zonden, waarmee ik de Heere der heerlijkheid doorstak.

Citaat over het Recht Gods van : Th. Van der Groe – uit Toetsteen deel I

"Want de zonde wordt in haar ware gedaante en natuur nooit recht van ons gezien dan in het helderschijnend licht van Gods oneindige hoogheid, heiligheid, gerechtigheid enz. Daar bekent men dan eerst recht tegen welk een geduchte en vreselijke Majesteit men gezondigd heeft, die de alvermogende Heere van hemel en aarde is en die de minste versmading of ontering van Zijn hoogheid niet kan verdragen of dulde, dat Zijn heilige geboden van enig schepsel overtreden of veracht worden. Wij hebben maar iets van Gods oneindige heiligheid en oppermacht te kennen, om te bemerken, welk een vreselijk God Hij is, welk een haat Hij heeft tegen de minste zonde, hoe schrikkelijk Hij Zich daarover vertoort en welk een grimmig wreker Hij is om de zondaars tijdelijk en eeuwig te straffen. Dit zal ons dan van zelf leiden tot de gestrenge vloek van de wet, die God aan de ongehoorzamen en overtreders bedreigd heeft, zeggende: "Vervloekt is een iegelijk, die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet om dat te doen," Gal. 3:10. Deze Goddelijke sententie, **eenmaal uitgesproken in het heilige gericht des hemels**, is vast en onherroepelijk en even zomin als God Zijn wezen en deugden kan veranderen, kan Hij die sententie veranderen. Daarom zal nooit een enig zondaar uit genade gerechtvaardigd worden door het geloof in Christus, over wiens ziel dit veroordelend vonnis van de Goddelijke gerechtigheid niet eerst bevindelijk gegaan en uitgesproken is, door het inwendige licht van de Heilige Geest, hetwelk hem die waarheid duidelijk genoeg doet kennen, hartelijk geloven en personeel doet toe-eigenen, alzo dat de Geest hier zelf spreekt in het hart van de zondaar: gij zijt een goddeloos en vervloekt zondaar; gij ligt onder Gods toorn; gij zijt gevallen in de misdaad van de gekwetste Goddelijke Majesteit en hebt de dood en de helse straffen eeuwig verdiend; vervloekt is uw lichaam en ziel, uw gaan en staan, uw eten en drinken, ja ook uw eigenwillige en ongelovige godsdienst en uw beste deugden en werken; gij hebt met dat alles van Gods barmhartigheid niets te hopen; want Hij is een rechtvaardig Richter, een God die alle dagen toorn; "al wiest gij u schoon met salpeter en naamt u veel zeep, zo is toch uw ongerechtigheid voor Mijn aangezicht getekend, spreekt de Heere, Heere", Jer. 2:22.

"O zondaar", zegt de Geest, "uw bidden uw schreien, uw kermen, uw op de borst slaan, uw vasten, uw aalmoezen, het kan u allemaal niets baten, omdat gij in de schuld en in de toorn zijt gevallen; want zo velen als er uit de werken der wet zijn, die zijn onder de vloek", Gal. 3:10.

Op die wijze drukt de Heilige Geest dan Gods vloek en toorn de uitverkorenen, welke Hij oprecht wil bekeren en Christus inlijven door een zaligmakend geloof, zodanig op het hart, dat zij daaronder geheel vernederd worden, voor de voeten van Gods Majesteit. O, zij erkennen nu, uit een volkomen gemoedsoverreding, dat zij niet alleen zondaars zijn van de buik af aan, en dat al wat in of aan hen is, en wat ooit door hen gedaan is, enkel zonde is, maar dat zij ook vervloekte zondaars zijn, die de hel, dood en eeuwige verdoemenis zekerlijk verdiend hebben, en dat God oneindig heilig en vlekkeloos rechtvaardig is, die de schuldigen geenszins wil onschuldig houden. Zij moeten die rechtvaardigheid in God nu ook volkomen billijken en toestemmen, ja, die aanbidden en prijzen, daarvoor beven, en zich daaraan geheel onderwerpen, met te erkennen, dat God hun geenszins onrecht zou doen, indien Hij hen voor eeuwig in de hel wilde werpen. Hun mond is hier, voor de hoge en heilige God, geheel gesloten en verstomd, en zij hebben niets voor Hem in te brengen tot hun verschoning; ach nee, maar zij roepen uit met David: Ik ben verstomd, ik zal mijn mond niet open doen, Ps. 39:10. Bij U, o Heere, is de gerechtigheid, bij ons de beschaamdheid der aangezichten, Dan. 9:7."

Dr. H.F. Kohlbrugge over het heilige Recht Gods :

Velen zijn er onder ons, die uiterlijk de Wet kennen en geleerd hebben, zonder evenwel de stem van God zo in het vuur vernomen te hebben, dat zij daardoor van doodsangst niet wisten, waar te blijven. Tot deze zeg ik, dat al wie Leven uit God ontvangt, een tijd kent, waarin hij de stem van God in zo'n donder en bliksem, in zo'n vuur vernomen heeft, zoals eertijds de kinderen Israëls Ik wens degene geluk, wie de stem Gods, de stem van Zijn Wet, zo in de oren gedonderd heeft of dondert, dat hij daarover geheel verschrikt en als doodgeslagen is.

"Gij zult geen andere goden voor Mijn Aangezicht hebben! ... Gij zult niet begeren", dat is de stem van de levende God uit het midden des vuurs!

Dit gebod en verbod moet bij u waarheid worden; het recht der Wet moet in u vervuld zijn. Wat heeft God aan uw ganse christendom, als u voor zo'n stem niet beeft en uitroept: "Wee mij. Hier hoor ik tot mij het woord: u zult niet begeren, u zult niet dit, u zult niet dat! ...

En, ik ben een afgodendienaar, een moordenaar, een hoereerder en echtbreker, een dief en rover, een lasteraar van God en van mijn naaste, een weerspannige, en ... ik kan niet geloven; ik heb de eeuwige dood verdiend."

Ik herhaal het: Wat heeft de levende God aan al dat praten van uw geloof, als gij u vleit met dingen, die toch bij u geen waarheid, geen werkelijkheid zijn!

De Wet laat zich niet in een graf werpen.

Die mens bedriegt zichzelf, die Gods stem verneemt en niet verbrijzeld wordt, die niet verslagen in angst des doods belijdt: Dit "gij zult niet" is niet bij mij. De zodanige misleidt zijn hart, wie het er niet om te doen is, dat dit "gij zult niet" bij hem in vervulling gekomen zij. Waarheen dan nu, opdat dit bij u in vervulling gekomen zij? De berg der heiligheid op met uw verontschuldigheden?

Met uw goede voornemens, met het u in acht nemen voor verdere zonden?

Wie er lust toe heeft, die wage het, maar hij zal verpletterd worden.

Naar God wilt u heen?

Naar God met berouw, met boete, met veel tranen?

Maar Hij spreekt in een vuur en in een gloed van toorn, die u verteert!

O, welgelukzalig hij, die met een verbrijzeld en verslagen hart, bij het gevoel van Zijn verdoeming, buigend onder het recht Gods, in doodsbenauwdheid het woord verneemt: "Uit het midden van u heb Ik een Profeet verwekt, naar Hem zult gij horen." God laat Zich met geen zondaar in.

Geest kan Zich niet inlaten met het voor Hem verdoemde vlees.

Maar God in Zijn ontferming geeft en heeft gegeven een Profeet, naar Hem moeten wij gaan. Dezen Profeet houd ik u voor; Zijn Naam is: Jezus Christus.

Wie zich vervloekt en verdoemd gevoelt, wie in een doodsangst beeft voor de stem van de heilige God, die hore deze Profeet, gelijk God het heeft bevolen.

Wie niet in overeenstemming is met de Wet, die is de eerste dood gestorven; wie echter Hem, deze Profeet, niet hoort of wie Hem veracht, die sterft de tweede dood; wie Hem hoort, die ademt Hij van Zijn lippen eeuwig leven in de ziel; van deze neemt Hij weg de drievoudige dood. Wat weten wij zonder deze Profeet van God? Slechts dit: Hij is een verterend Vuur, en wij zijn verloren.

Wat doet deze Profeet, als u bij Hem ter school gaat, u door Hem laat onderwijzen?

Hij bestraalt u met Zijn wonderbaar licht, Hij openbaart Zichzelf aan u als de Waarheid, en u ziet al de banden der duisternis en der onkunde van God van u afgeworpen. Hij openbaart u de ganse zaak uwer zaligheid, de ganse raad Gods, hoe dat alles waarheid is in Hem, de Heere Jezus, en Hij geeft u Zijn Geest. Hij neemt de blindheid, de aangeboren onwetendheid van u weg. Hij leert u, dat deze in vuur en

gloed sprekende God, deze rechtvaardige Rechter door Hem uw Vader is; dat Hijzelf aan Diens gerechtigheid voldaan heeft, en dat Hij dit "Gij zult niet" voor u vervuld heeft. Voorts leidt Hij u in de hoofdstukken van Zijn leer, hoe Hij voor u van God is uitgezonden; hoe Hij is geworden uit een vrouw, geworden onder de Wet; hoe Hij een vloek geworden is voor u, om u van de vloek der Wet te verlossen, en hoe Hij u een eeuwige zegen, eeuwige gerechtigheid, eeuwig leven heeft aangebracht van de Vader, zodat er geen verdoemenis voor u is, omdat Hij u in Zich heeft opgenomen. En zo brengt Hij u naar Gethsémané, voert u voor de geestelijke en voor de wereldlijke rechterstoel; Hij neemt u met Zich op Golgotha, aan het kruis, in het graf; Hij staat met u op uit de doden, vaart met u op ten hemel.

Als nu verrast Hij u, zeggende tot u: Zie, dit Mijn paradijs is het uwe; u hebt de verlossing van al uw misdaden in Mijn bloed; u hebt recht op de liefde Mijns Vaders, recht op de erfenis.

En met dit Zijn onderwijs, waarin Hij gedurig het geloof in uw hart werkt, herschept Hij u, geeft u zijn gezindheid, ook Zijn Geest, en werpt aldoor Zijn licht, het licht van Zijn genade, op dit "Gij zult niet", opdat u gedurig op Hem ziet, u aan Hem houdt, en zo zult u niet alleen doen, maar zo doet u werkelijk de goede en heilige en volmaakte wil van God, zonder dat u het weet. Genoeg, dat u dit éne weet: "Zonder U, o mijn Profeet, mij van God gegeven, vermag ik niets."

Vervloekt is het volk, dat de Wet niet bewaart, dat deze Profeet niet hoort en niet gelooft! Gezegend is het volk, dat bij Hem ter school gaat, en alleen dit weet, dat het zonder Hem niets weet en ook niets vermag! O, welk een goede, geduldige Leraar is Hij! "Spreek, Heere, Uw dienstknecht hoort!" AMEN.

BRON: TWAALF TWAALFTALLEN LEERREDENEN DEEL 9-10,
VAN DR. H.F.KOHLBRUGGE

LEERREDE over DEUT. 18 : 15-19

Tenslotte, mijn vraag nu aan u : 'Schrijf ik in mijn mail en op mijn website, zij het natuurlijk veel minder begaafd en begenadigd, dan zo veel anders, als deze geachte oudvaders..?'

Met een vriendelijke groet,

D.J. Kleen

Van: J. van IJ.

Verzonden: dinsdag 16 juni 2009 23:18

Aan: 'D Kleen'

Onderwerp: RE: Gods recht

Geachte heer Kleen,

U haalt een aantal ervaringen van oudvaders aan. Gods Woord is de norm. Bekeringsen zijn door God zelf opgetekend in Zijn Woord. Waarom moeten we oudvaders aan het woord laten om een bepaalde stelling te bewijzen? Begrijp me

niet verkeerd heer Kleen. U bedoeld het allemaal goed, daar ben ik van overtuigd. Maar als we mensen meningen en ervaringen laten varen en Gods Woord als de enige norm hanteren komen eerder bij de bijbelse norm.

Niet onze overtuiging op zichzelf, hoe diep ook, is blijk van waarheid, maar het gaat om de overtuiging, die ons doet buigen voor het Woord en ons de toevluchtneming leert kennen tot Hem, Christus Jezus!!! Alles wat we meer willen ervaren kan ik in de bijbel niet vinden en is dus van onzelf...

Mag ik nogmaals vragen waarom u niet uit A. Brakel citeert?

Met vriendelijke groet,
J. van IJ.

Aan: J. van IJ.

Verzonden: woensdag 17 juni 2009 08:39

Aan: 'D Kleen'

Onderwerp: RE: Gods recht

Geachte mijnheer J. van IJ,

Lees dan hieronder tenslotte wat Gods' Woord met de kanttekeningen er over zegt.

*Gij zijt vermoeid door uw grote reis, **maar gij zegt niet: Het is buiten hoop**; gij hebt het leven uwer hand gevonden, daarom wordt gij niet ziek. Maar voor wien hebt gij geschroomd of gevreesd? Want gij hebt gelogen, en zijt Mijner niet gedachtig geweest, gij hebt Mij op uw hart niet gelegd; is het niet, om dat Ik zwijg, en dat van ouds af, en gij vreest Mij niet? Ik zal uw gerechtigheid bekend maken, en uw werken, dat zij u geen nut doen zullen. Wanneer gij roepen zult, zo laat die, die van u vergaderd zijn, u redden; doch de wind zal hen allen wegvoeren, de ijdelheid zal hen wegnemen. Maar die op Mij vertrouwt, die zal het aardrijk erven, en Mijn heiligen berg erfelijk bezitten. En men zal zeggen: Verhoogt de baan, verhoogt de baan, bereidt den weg, neemt den aanstoot uit den weg Mijns volks. Want alzo zegt de Hoge en Verhevene, Die in de eeuwigheid woont, en Wiens Naam heilig is: Ik woon in de hoogte en in het heilige, en bij dien, die van een verbrijzelden en nederigen geest is, opdat Ik levend make den geest der nederigen, **en opdat Ik levend make het hart der verbrijzelden**, Jes. 57:10-15*

Waarbij de kanttekeningen het volgende opmerken :

44)

Het is buiten hoop;

Het is verloren arbeid, of het is wanhopend werk, derhalve wil ik het laten berusten.

45)

gij hebt het leven

Dat is, hetgeen u bij het leven, of bij kracht en in figuur heeft kunnen houden.

Anders: gij hebt een rol [of hoop, of schare] gevonden [dat is, gij hoopt gevonden te hebben] uwer hand; dat is, die gij aan de hand of tot uw gebied meent te hebben, te

weten de Assyriërs. Anders: ene versterking uwer hand; dat is, ene vertroosting der hulp, waardoor uwe hand gesterkt zal worden. Anders: den kost uwer hand. De zin is: terwijl gij bij de Assyriërs vertroosting gevonden hebt, en zij beloven uwe hand met hulp te versterken, zo laat gij u die lange reis niet berouwen, maar eer wordt gij daardoor in uwe afgoderij gestijfd en gesterkt, en gij gaat al voort naar Assyrië om aldaar hulp te zoeken.

En voor diegene die misschien zal zeggen, '*ja maar, dat wijkt af van de letterlijke uitleg van de kant. etc...*', wil ik u zeggen dat dit Woord uiteraard een letterlijke betekenis heeft aangaande het aardse volk van Israël, maar ook zekerlijk een geestelijke betekenis heeft aangaande het geestelijke volk Israël, de geestelijke Joden die eenmaal zalig zullen worden. Al dat volk heeft, zoals u hier leest hun bestaan voor God verloren, en bij al hen is het buiten alle hope geworden, vanwege dat Gods Geest hen heeft vermurwt en heeft verbrijzeld, eerst door de wet ten dode en dan door de beloftenissen van het Evangeliums, welke zijn werkende door de Liefde.

---

1 Samuel 2:6-7

De HEERE doodt en maakt levend; Hij doet ter helle nederdalen, en Hij doet weder opkomen. De HEERE maakt arm en maakt rijk; Hij vernedert, ook verhoogt Hij.

Met kanttekeningen daarbij :

14)

doodt

Dat is, Hij zendt den mensen grote benauwdheid en ellenden toe, die met den dood te vergelijken zijn.

15)

maakt levend;

Dat is, Hij verlost de treurigen wederom uit hun benauwdheid en angst.

16)

Hij doet

Dat is, Hij brengt in de uiterste verachting en smaad.

17)

Ter helle nederdalen,

Dat is, in de uitste benauwdheid; zie Gen. 37:35.

Judas vers 23

Maar behoudt anderen door vreze, en grijpt ze uit het vuur; en haat ook den rok, die van het vlees bevlekt is.

Met kanttekeningen daarbij :

97)

grijpt ze uit

Dat is, trekt hen zonder vertoeven uit het openbaar gevaar van de zaligheid te verliezen, gelijk men doet als iemand in het vuur gevallen is.

WANT EEN BEKEERD ZONDAAR IS ALS UIT HET HELSE VUUR GETROKKEN.

Tenslotte, David in Psalm 116 : 3-10

De banden des doods hadden mij omvangen, en de angsten der hel hadden mij getroffen; ik vond benauwdheid en droefenis. Maar ik riep den Naam des HEEREN aan, zeggende: Och HEERE! bevrijd mijn ziel. De HEERE is genadig en rechtvaardig, en onze God is ontfermende. De HEERE bewaart de eenvoudigen; ik was uitgeteerd, doch Hij heeft mij verlost. Mijn ziel! keer weder tot uw rust, want de HEERE heeft aan u welgedaan. Want Gij, HEERE! hebt mijn ziel gered van de dood, mijn ogen van tranen, mijn voet van aanstoot. Ik zal wandelen voor het aangezicht des HEEREN, in de landen der levenden. Ik heb geloofd, daarom sprak ik; ik ben zeer bedrukt geweest.

Ik wilde het hier verder maar bij laten, hopende u hiermede van dienst te zijn geweest, met een vriendelijke groet!

Wees Gode in alle dingen bevolen,

D.J. Kleen